

Delo z mladimi novinarji

Šolska glasila imajo v osnovnih šolah občine Center že dolgo tradicijo. Solzice, Mladi plamen, Prve stopnje, Potrčevi plamenčki, Ledina piše, Tomšičevci, Iskrice, Črni Murni – to so imena šolskih glasil, ki že sama po sebi izpričujejo mladostni zanos mladih literatov in novinarjev. Tudi prvi uspehi ne izostanejo – na republiških srečanjih in celo zveznih. Tako so Solzice (OŠ Prežihov Voranc) v letu 1982 prejele prvo nagrado na nagradnem natečaju Politike.

Pa vendarle se včasih člani uredniških odborov in mentorji šolskih glasil ustavijo ali ob strokovnem ali tehničnem problemu, ki ga sami ne morejo razrešiti. Zato je občinska zveza prijateljev mladine vključila v svoj program s kulturnega področja sistematično delo z mentorji in uredniškimi odbori. Za začetek je bil ustanovljen aktiv mentorjev šolskih glasil, ki ga vodi prof. Alenka Kozinc, sicer ravnateljica osnovne šole Ledina, toda z dolgoletnimi izkušnjami pri vodenju in urejanju šolskih glasil.

»Kakšno je delo v tem aktivu?«

»Največja prednost takšnega skupinskega dela je v izmenjavi izkušenj, skupnem načrtovanju in tudi skupnem razreševanju problemov. Preden izide glasilo, je treba trdno zastaviti vsebinsko zasnovo. Vedeti moramo, da šolsko glasilo ne more biti izključno literarno, temveč tudi informativno. Odsevati mora življenje in delo na šoli, slediti mora aktivnostim v pionirski in mladinski organizaciji ter drugih organizacijah na šoli, rezultatom učenja, dosežkom v interesnih dejavnostih itd., skratka, šolsko glasilo mora biti glasilo učencev samih. Zato je treba že v za-

četku šolskega leta narediti načrt, koliko števil glasila bo izšlo in katere teme bodo obravnavale posamezne številke. Seveda pa je treba premagovati vrsto predvsem tehničnih zaprek (tipkanje matic, razmnoževanje, vezava itd.). Vse to pa je povezano tudi s finančnimi izdatki in priznati moramo, da tega problema na vseh šolah še nismo zadovoljivo rešili.«

»Je že kakšen viden uspeh delovanja tega aktiva?«

»V začetku šolskega leta smo se dogovorili, da bomo v decembru preteklega leta izdali jubilejne številke šolskih glasil – ob 40-letnici Zveze pionirjev Jugoslavije. Tako smo na jubilejni prireditvi v Cankarjevem domu vsem obiskovalcem razdeljevali te jubilejne številke glasil, ki so izšle na vseh šolah. Polovica glasil je bila namenjena zgodovini delovanja pionirske organizacije na posameznih šolah, v drugem delu pa so učenci zlili na papir svoja razmišljanja o starosti.«

»Kaj še načrtujete do konca šolskega leta?«

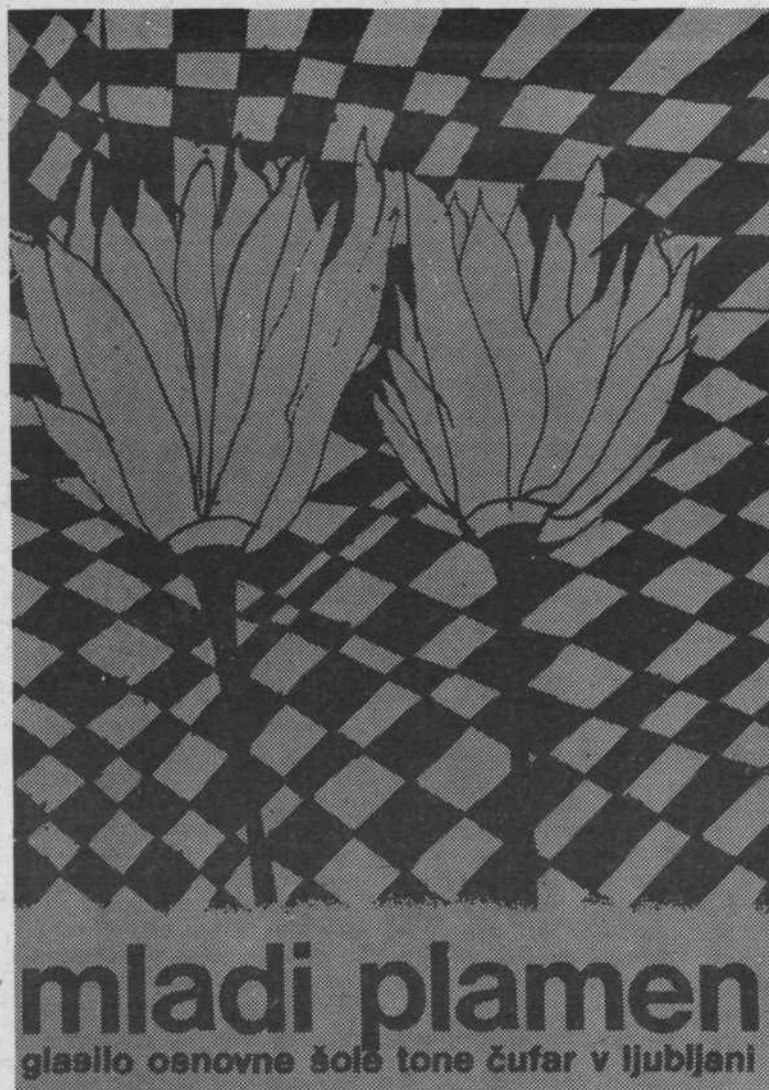
»Večina šol bo izdala še dve številki šolskega glasila. Naslednja naj bi bila bolj lahkotne vsebine – literarne – bo zajel šaljive zgodbe, ki jih bodo napisali mladi humoristi

za nagradni natečaj Pionirskega doma.«

»Vemo, da v okviru občinske ZPM uspešno deluje pionirski klub. Ali tudi v okviru vašega dela načrtujete kakšno izobraževanje uredniških odborov, to je učencev samih?«

»Prav te dni končujemo vsebinske priprave za prvo »malo novinarsko šolo«, ki bo namenjena članom uredniških odborov šolskih glasil, vabljeni pa bodo seveda tudi mentorji. V tej šoli naj bi člani uredniških odborov dobili osnovno znanje o celoviti podobi šolskega glasila, o njegovi vlogi, o novinarstvu in novinarskih zvrsteh, zahtevah pravega jezika v glasilu, o likovni tehnični opremljenosti, o kriterijih za ocenjevanje glasil, o nalogah uredniškega odbora itd. Obiskali bodo tudi redakcijo Pionirskega lista in si ogledali tiskarno Mladinske knjige. Mala novinarska šola se bo začela 24. februarja in se bo nadaljevala ob četrtkih (od 16. do 18. ure) vse do 14. marca, ko bodo udeleženci šole po zaključnem pogovoru prejeli tudi izkaznice »pionir-novinar«.

R. S.

»Berlinčani« v Gorjah

Že tretje leto je počitniški dom v Zgornjih Gorjah sprejel v goste otroke, ki v Berlinu obiskujejo slovenski dopolnilni pouk in uspešno sodelujejo z osnovno šolo Tone Čufar. Prispeli so 26. decembra in ostali v domovini do 2. januarja. Snega takrat v Gorjah sicer ni bilo, a jim tudi vsakodnevna vožnja na smučišča v Kranjsko goro ni škodila prijetnega počutja in razpoloženja. Bilo jih je 22, spremljali pa so jih tudi starši in seveda obe učiteljici, ki poučujeta v Berlinu.

»Berlinčani« se počutijo v Gorjah resnično kot doma. Prava domača hrana, prijazne kuharice, svež zrak in sprehodi v okolico, zabavne igrice in seveda smučanje, za kar v Berlinu ni možnosti – vse je OK – takšni obiski v domovini so enkratna priložnost, da se otroci izrgajo močnim vplivom asimilacije tujega okolja.

Posebno doživetje je bilo prav gotovo silvestrovanje, takšno, po domače. Slovenska pesem se je iz doma razlegala še po polnoči. In dedek Mraz jih je pozdravil ter jih obdaril z Belo pesmico, ki jo je za ljubljanske cicibane napisal Janez Bitenc. V osnovni šoli so si skupaj z gorjanskimi učenci ogledali lutkovno predstavo. Najbolj pa so bili veseli skupinskega darila za njihovo šolo – knjig, ki bodo služile vsem učencem za tekmovalno v bralni znački.

Naj le pohvalimo ta mladi slovenski rod iz Berlina – prav vsi učenci slovenskega dopolnilnega pouka tekmujejo za Bevkovo bralno značko in o vrednosti te akcije za bogatenje znanja materinega jezika ni potrebno posebej razpravljati. In prav ta značka je najtrdnjša vez tudi z osnovno šolo Tone Čufar. Seveda so svoje prijatelje v Gorjah obiskali tudi učenci in učiteljici iz Čufarjeve šole in se dogovorili za nadaljnje sodelovanje, posebej pa še za aprilski obisk, ko bo malce več časa, da se bodo še bolj utrdile že tako trdne prijateljske vezi.

-nik

Išče se mojster za Cvetlični trg

Cvetlični trg ob Stolnici se odlikuje s tlakom, ki ga je bil načrtoval že stari Plečnik. Sestavljen je iz savskega prodca, iz granitnih kock in porfirnih ploščic. Je zanimiv in nekaj posebnega, zato bi ga spomeniški varstveniki radi ohranili oziroma obnovili tako, da bi bila njegova izvirnost čim manj okrnjena. Žal je tlak precej obrabljen in kliče po obnovi. Pravzaprav je obnavljanje že v načrtu in spomladi se nameravajo delavci lotiti tega zahtevnega dela. Pri tem pa načrtovalce skrbi, ali bodo lahko ostali zvesti Plečnikovi zapuščini. Težava ni v kamenju, marveč v tem, da v Ljubljani ni mojstra, ki bi bil kos takemu zamudnemu in zahtevnemu tlakovanju. Morda bi si lahko pomagali z mojstrom za polaganje granitnih kock, a je le-ta šel pred kratkim v pokoj. No, mogoče pa bodo prav Dogovori imeli srečno roko in odkrili mojstra, ki nam bi pomagal, da z novim tlakom Cvetličnega trga ne bi bili spet ob-ljubljansko znamenitost.

Svetilke iz »starih časov«

V prihodnje naj bi stari del našega mesta krasile posebne svetilke, ki naj bi po zunanosti spominjale na starodavne plinske vrstnice. Zdaj so izdelali prototip, ki ga je potrdil odbor za prenovu stare Ljubljane in prvih sto bodo marca namestili neke v mestu, da bodo tudi na ogled Ljubljancem. Za začetek bo svetilo le sto svetilk, saj še ni padla zadnja beseda, ali naj bodo takšne ali nekoliko drugačne. Obdelal jih bo še zgodovinar, da se izdelek ne bi preveč izneveril naši preteklosti.

A. A.

MALI LJUBLJANČANI V GORJAH

Nikoli ni dolgčas

»Lepo je v Gorjah. Odlična družba in dovolj smučanja. Šestilč sem že na letovanju, pa mi še nikoli ni bilo dolgčas,« je povedal Lovro Duževič, učenec osmega razreda osnovne šole Toneta Tomšiča. Še nekaj dni in skupaj z več kot sto osnovnošolci bo spet doma. Ostali bodo lepi spomini na enotedenske zimske počitnice zunaj Ljubljane.

Do konca počitnic bo v počitniški dom Zveze prijateljev mladine Ljubljana v Zgornje Gorje prišla še ena skupina osnovnošolcev sedmih šol občine Ljubljana Center in manjša skupina iz Bežigrada.

Čeprav v Gorjah in sosednjem Zatrniku ni snega, otroci kljub temu vsak dan po pet ur smučajo. Z avtobusi jih vozijo v Kranjsko goro. Po bližnjici čez Poljane in v dobre pol ure so že na snegu.

»Urniki enotedenskih izmen v Gorjah je tako prirejen, da so otroci čim več na zraku. Omogočili smo jim učenje smučanja, začetno smučarsko abecedo in učenje zahtevnejših smučarskih veščin, sprehode, spoznavanje kraja, kjer živijo, igre in zdravo zabavo. Vseskozi bedimo nad njimi. Vsi, ki pridejo na zimovanje, se radi vračajo,« trdi vodja druge počitniške izmene Franci Bergant, ki je hkrati tudi vodja delovne skupnosti za letovanje pri Zvezi prijateljev mladine občine Ljubljana Center.

Pred triindvajsetimi leti je skupščina občine Ljubljana Center kupila stavbo, Gorjanci ji pravijo »Emaus«. V teh letih so jo povečali, modernizirali kuhinjo, kotlarino, letos nameravajo obnoviti streho. V domu je 90 postelj.

Že decembra so bile vse »razprodane«. Za enotedenske počitnice je treba s prevozom vred odšteti 2700 dinarjev za vsakega otroka. S tem denarjem morajo organizatorji pokriti vse stroške obratovanja počitniškega doma. Kuharice vsak dan pripravijo za več kot sto-člansko skupino pet močnih

obrokov hrane, da otroci niso lačni.

Za zimsko letovanje, letos je že četrto po vrsti, se prijavlja vedno več »povratnikov«. To pa je za delovno skupnost poleg obveznosti hkrati priznanje za dobro organizacijo letovanj, predvsem pa priljubljenost počitnikovanja v Gorjah.

Takrat, ko smo obiskali otroke iz naše občine, ki preživljajo zimske počitnice v Gorjah pri Bledu, smo morali pač žal zapisati, da snega ni. Takoj pa, ko je skupina, ki smo jo obiskali, zapustila Gorje in je prišla nova, je zapadel tudi sneg. Če bi naš zapis nastal nekaj dni kasneje, bi bil prav gotovo nekoliko drugačen. Razpoloženje pa je bilo v obeh primerih enako – se pravi veselo in brezskrbno.

V domu skorajda ni mrtve sezone. Le aprila in novembra je dom zaprt, drugače si nihalna vrata podajajo otroci iz Ljubljane, Buja, Trsta, med novoletnimi prazniki pa tudi otroci naših zdomcev.

»Lahko se pohvalimo, da zaradi strokovnega vodstva,

Franci Bergant, vodja druge izmene

predvsem pa smučarske šole, med zimovanji ni zlomov in drugih poškodb. Prav tako otroci preprosto nimajo časa, da bi jim bilo dolgčas,« ugotavlja vodja izmene.

Četrtošolka Petra Oblak iz osnovne šole Toneta Čufarja je to potrdila. Navdušena je nad počitnicami, smučanjem, sprehodi. »Zadnji teden počitnic bom smučala, če bo sneg, še na Pohorju, potem pa spet šola,« je rekla Petra.

Za skupinsko sliko otroci niso bili navdušeni, nekaj pa se jih je le zbralo za domom. Z vrha grička lahko gledajo na Triglav, na drugi strani nad blejsko kotlino pa se pnejo Karavanke, vrhovi Belščice, Stola, Begunjske, Dobrče, Strojčiča. Po sončnem zahodu so vrhovi rdeli, to pa je bil najlepši znak, da bo novo jutro spet lepo, mrzlo, na smučišču v Kranjski gori pa prijetno za smučanje.

MIRKO KUNŠIČ

Takrat, ko je bila tale skupina v Gorjah, je bilo tam snega le za vzorec. Namesto smučanja je sem ter tja padla le kaka kepa.